

РЕШЕНИЕ

№ 1764

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 06.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11652** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 и чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) и Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР).

Делото е образувано по подадена от адвокат – пълномощник жалба, вх. № 46694/22.12.2022 г., от името на З. А. – гражданин на И., против постановен на 28.10.2022 г. от завеждащ Консулската служба в Посолството на РБ, в [населено място] – И. ОТКАЗ за издаване на виза, вид „Д“, за дългосрочно пребиваване в РБ, по Заявление от 22.07.2022 г.

С жалбата се твърди материална и процесуална незаконосъобразност на отказа, включително засягане на основни права, по смисъла на чл. 8 и чл. 13 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи. Претендира отмяната на отказа и задължаване на административния орган да издаде визата.

В съдебното заседание упълномощеният от жалбоподателя адвокат не присъства. С писмена молба от 06.03.2023 г. (л. 74 от делото) е: заявил желание да бъде даден ход на делото и да бъдат приети всички писмени доказателства; изложил е подробни доводи по същество.

Ответникът, посредством упълномощен юрисконсулт: оспорва жалбата; ангажира като писмени доказателства становище от ДА „Национална сигурност“, което е обособено в отделна папка с ниво на класификация „поверително“; претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Жалбоподателят З. А., с гражданство на И. е заявил за пореден път на 22.07.2022 г. (л. 9 от делото) пред Посолството на РБ в Тел А. желание да получи индивидуална „виза Д“, за дългосрочно пребиваване в РБ. С жалбата се твърди, че: е съдружник в „Ем Ел Ти сълюшън“ ООД от 2015 г.; през 2017 г. е закупил жилище в [населено място], за да ръководи отблизо фирмените дела; от 2015 г. ежегодно е получавал визи, но след 2020 г., поради пандемията от Ковид – 19 е посещавал РБ за кратко. От адвокатата му са представени с жалбата и с допълнителната молба доказателства за тези твърдения, както и удостоверения, че: не е осъждан, срещу него в РБ не са водени наказателни производства, а търговското дружество няма публични задължения.

На 28.10.2022 г., видно от представено по делото копие (л. 13) на Приложение № 7, към чл. 34, ал.1 НУРИВОВР е постановен Отказ за издаване на поисканата виза, с посочване като основание, на чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за чужденците в РБ – „с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност“. Посоченото основание всъщност се съдържа в представената от Държавна агенция „Национална сигурност“, обособена в отделна папка, с ниво на класификация „поверително“ справка-становище по заявлението от 22.07.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като анализира доказателствата по делото и становищата на страните, приема за установено от фактическа и от правна страна следното.

Жалбата до Съда е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, но е неоснователна. Допустимостта на жалбата, с оглед чл. 10а ал. 4 ЗЧРБ Съдът обосновава и със съдържащите се в нея твърдения, че отказът нарушава: правото на зачитане личния и семеен живот, по смисъла на чл. 8 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи, правото по л. 13 от същата, както и правото на труд, по смисъла на Хартата на основните права на ЕС.

Отказът за издаване на виза, вид „Д“, за дългосрочно пребиваване в РБ, по заявлението от З. А. представлява законосъобразен индивидуален административен акт и не са налице основанията по чл. 146 АПК за отмяната му, както счита адвокатът на оспорващия.

Условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България са регламентирани в Закона за чужденците в Република България. Едно от изискванията за влизане в страната на чужденец, който не е гражданин на ЕС е да притежава виза и това изискване е валидно за случая, по отношение на жалбоподателя. Видовете визи, посочени в чл. 9а ЗЧРБ се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България – чл. 9г. от Закона и чл. 10, ал. 1 от Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР). Специалните основания, при наличието на които се отказва издаване на виза и влизане в страната на чужденец, са регламентирани с императивната разпоредба на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ. Формата, под която се отказва издаване на виза е определена с чл. 34, ал. 1 от Наредбата – „формуляр в два екземпляра по образец, съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице“. Процесният отказ е обективиран именно във формуляр, по

смисъла на чл. 34, ал. 1 НУРИВОВР.

Императивната разпоредба на чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ постановява, че се отказва издаване виза на чужденец, който „с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност“. Мотивите за отказа се съдържат в цитираната Справка, рег. № RB 202001-001-03-M-6-3064/20.09.2022 г., подписана от експерт в Сектор „М-21“, при ДА „Национална сигурност“. Съдържанието на справка е поверително, а становището, изготвено в съответствие с изискването на чл. 9е, ал. 2 ЗЧРБ е да не бъде предоставяна поисканата със заявлението виза „Д“. Именно изложените от ДА „НС“ данни за участие в нерегламентирана (престъпна) дейност, неопровергани от жалбоподателя в условията на насрещно доказване са причина консулското длъжностно лице да постанови оспорвания отказ от 28.10.2022 г.

Целта на въведения разрешителен режим по отношение влизането и пребиваването в РБ на чужденци – граждани на трети страни, упражняването на който се основава, освен на ЗЧРБ, на НУРИВОВР и на други, вътрешноведомствени актове, е свързана преди всичко с националната сигурност. Компетентният административен орган разполага с оперативната самостоятелност да прецени, налице ли са основанията по смисъла на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ, вр. чл. 34, ал. 1 от Наредбата, а проверката на Съда в тази връзка е ограничена от чл. 169 АПК. За случая ответникът е намерил за основателно да откаже издаване на виза, конкретно на основание по т. 1, ал. 1 на чл. 10 ЗЧРБ, съобразявайки се със становището на ДА „НС“. Представените от ответника писмени доказателства дават основание на Съда да осъществи дължимия контрол за законосъобразност на отказа. В този смисъл съдебната практика е категорична, че конкретните фактически данни, с които е мотивиран административният акт, може да се съдържат в други, приобщени към административната преписка документи. Въз основа на тях ответникът е извършил дължимата преценка на индивидуалното положение на заявителя, съобразно изискването за прилагане на член 32, § 1 и член 35, § 6 от Визовия кодекс. Според Съда на Европейския съюз, държавите - членки разполагат с „широка свобода на преценка“, за да могат да установят, дали посочените в тези разпоредби основания пречат издаването на заявената виза, като дължат преценка на индивидуалното положение на кандидата за виза. Възраженията за нарушения на текстове от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и такива, по смисъла на Хартата на основните права на ЕС са неоснователни. С текста на чл. 8 КЗПЧОС е признато правото на зачитане личния и семеен живот. Намесата на държавните власти в ползването на това право е недопустима, освен (§ 2, чл. 8) в случаите, предвидени в Закона и необходими в едно демократично общество, в интерес на националната и обществената сигурност или на икономическото благосъстояние на страната, за предотвратяване на безредици или престъпления, за защита на здравето и морала или на правата и свободите на другите. В конкретния случай, предвид семейното състояние на жалбоподателя, ако се приеме че е налице намеса в ползването на това право, същата се основава на ЗЧРБ, поради което не е недопустима, по смисъла на чл. 8, § 2 от Конвенцията. Не е ограничено и правото му по чл. 13 на ползване ефективни правни средства за защита. Позоваването на текстове от Хартата на основните права на ЕС е неудачно за случая, понеже упражняването и на тези права е в зависимост от условието, по смисъла на чл. 8, § 2 от Конвенцията, според което приоритет се отдава на интересите на националната и

обществената сигурност.

Издаденият на 28.10.2022 г. от консулско длъжностно лице в Посолството на РБ, в Тел А. - И. отказ да бъде издадена на З. А. виза, вид „Д“, за дългосрочно пребиваване в РБ е постановен в резултат на правилно прилагане на обсъдените материалноправни норми на ЗЧРБ, при положение, че ответникът установи и докажа (арг. чл. 170, ал. 1 и ал. 2 АПК) по надлежния ред становището за наличие на основанието по чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗЧРБ, което не бе опровергано от страна на жалбоподателя. Отказът е издаден от материално компетентен административен орган и съответства на изискванията за форма, регламентирани с чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК. Жалбата, като неоснователна подлежи на отхвърляне. На ответника следва да бъде присъдено претендираното юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24, изр. първо от наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лева.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1, чл. 143, ал. 3 АПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба, вх. № 46694/22.12.2022 г., от името на З. А. – гражданин на И., против постановен на 28.10.2022 г. от завеждащ Консулската служба в Посолството на РБ, в [населено място] – И. ОТКАЗ за издаване на виза, вид „Д“, за дългосрочно пребиваване в РБ, по Заявление от 22.07.2022 г.

ОСЪЖДА З. А. – гражданин на И., притежаващ паспорт № 39024494/16.09.2019 г., издаден в [населено място] да заплати на Министерство на вътрешните работи на РБ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: